

RÉSUMÉ

Tato práce se zabývá především zobrazením války v současném umění mezinárodními umělci jako je například Nancy Spero, Mary Kelly, Jenny Holzer, Alfredo Jaar, Fernando Botero a další. Práce se soustřeďují na neoficiální umění – protiválečné.

První část se snaží vykreslit jakousi vývojovou linii zobrazování války jako protestu nebo jako dokumentu určité události od 1. poloviny 17. století až do 1. polovinu 20. století. Prvními náznaky jiného pohledu na zobrazení války, než jako na oficiální malby, v kterých jsou válečné výjevy podány jako nástroj oslavy a propagandy svrchovanosti moci, můžeme nalézt v souboru rytin *Útrapy války* z roku 1633 od Jacquese Callota, od které je dále sledován vývoj neoficiálního umění přes zachycení lidských krutostí v rytinách Hrůzy války od Francisca Goyi, dokumentární práce Maneta během Francouzsko-pruské války, díla Otty Dixe a George Grozse až po nejznámější protiválečné dílo Guernica od Pabla Picassa.

Druhá část je věnovaná uměleckému ztvárnění války ve Vietnamu v dílech Nancy Spero a jejího manžela Leona Goluba, a umělcům, kteří se seskupily do protestním hnutí ve Spojených státech americký, aby skrze svá díla vyjádřili nesouhlas s válkou. Věnována je zde pozornost dvěma důležitým protiválečným akcím, a to The artists'tower of protest a Moratorium.

Další část se věnuje médiím a jejich vlivu na umělce a jejich díla, která se stala buď jakýmsi dokumentem události, nebo kritikou války. Důraz je zde kladen i na fotografii a fotoreportérskou práci, která je nazírána z několika pohledů. Jsou zde zasoupeni umělci jako například Martha Rosler, Fernando Botero, Suzan Crile, Jenny Holzer, Jeff Wall a Jasmila Žbanić.

Ve čtvrté části je největší pozornost věnována obětem války – ženám, dětem a pozůstalým, jež ve válce někoho ztratili. Oběti války a násilí, obzvláště na ženách, se stalo velice důležitým tématem pro umělkyně (Nancy Spero, Jenny Holzer, Mary Kelly), které skrze svá díla mohou vyjádřit své pocity soucitu a nebo nenávisti k pachatelům hrůzných činů. Reakce na násilí na dětech během války je zde prezentována díly Mariny Abramovic, Mary Kelly a Alfredo Jaara.

Poslední část je věnováno ostatním pojetím zobrazení války, kdy je kritika obrácena na nesmyslné etnické čistky nebo nezáměrné zabití ostatních států. Tato kapitola také představuje díla, která formálním způsobem řeší možnosti zobrazení války a způsob, jak tyto konflikty co nejefektivněji zprostředkovat divákovi.